

Jen jedna cesta pravá je

Každý, ať už mlád či stár,
dojde k rozcestí dvou cest.

Dáš-li se silnější cestou, vydlážděnou a vysázenou topoly,
v tvých očích příjemně je,
neboť na každé zatáčce bar nebo lavička stojí
a ty sednout si můžeš,
svým znaveným nohám odpočinouti můžeš.

Ptáci cvrlikají na každém kroku tvém,
pro Tvé oči ráj to je.
Na konci cesty té
zlatá brána krásná je.
Velká - rozlehlá - že konec vidět není,
otevřít se před Tebou v okamžení.
Leč po vstoupení ze všeho krásného díš,
kam jsi zbloudil a co tu zvíš!
Neboť velká brána měděná jest,
uvnitř jen hřbitovní kámen a šera zjev.
Smutná - pochmurná to krajina!
Pomoct jí nemůžeš!
Jen zahubí Tě zrádná půda,
kteráž Tě na zemi ohromila.
Spadneš do spárů její,
nekonečná úzkost tě zachvátí.
Neb na mou radu dej
a druhou cestou se dej:

Úzká - smutná ulička,
spíš cestička než silnička.

Bah - pustá jak poušť,
dlouhá -
nikde ni človíčka.

Ani ptáčka - natož slunce na obloze,
by zachvátilo stíny ulice.
Však ten, kdo trpělivost má,
na konci čeká ho velká odměna:
Za obyčejnými vrátky,
jejichž dvířka malá jsou jako oko jehly,
tam krásně je!
Ptáčkové cvrlikají,
lesy i zvířátka se radují,
voda, teplo, život starý,
za dveřmi plyne v okamžení.

Mládneš - raduješ se,

žes překonal prach a bídu života svého,
neb tvé skutky otevřely bránu do života věčného.

Inu, chlapče, na kterou stranu se dáš?
Budeš mladý, moudrý, nebo starý nenasyta?
Pečlivě zvažuj odpověď svoji,
bys nepoznal utrpení věčnosti temnoty.
Na svou duši pozor dej,
mé rady nezanedbej,
neb až budeš za své činy zpovídan,
ať málo špatných máš,
ale hodně dobrých zpráv.

Jen jedna cesta pravá je
a na Tobě,
jak se rozhodneš.